

52. Svartåsmordet.

År at = ten hun-dre = de sju-t = ti = fem skri-ver, en av = sky = lig
 gjer-ning for - ø = vet der blev. I Var = dal ved Gjø = vik et
 m>rd blev be = gå = et av To = mas Hu = sings mor-di = ske
 hånd. En pi = ge som stred for æ = re og
 liv, for mor = di = ske hæn = der hun end = te sit liv.

2. En aftenstund silde fra Gjøvik hun vandret
 for hjem til foreldre og søsken at ga.
 Hun anede ikke den dievelske snare
 som udi veien for hende at stå.
 Hun lettet sin fod, i mørket hun stod
 men intet at høre end skogens ekko.
3. Snart djævelens engel til hende sig listed
 og fordret hvad æren kun negte kan.
 Men da hun var fast og aldeles hun negtet
 forbitret i sind han en sten da tog fat.
 Med denne han gav da pigen et slag
 så hovedet knustes og blodet flød av.
4. Da hun som avsjælet på jorden mon ligge
 sin avskyelige vilje med hende begik.
 For ham kunde hun sig ei længer forsvare
 thi sjælen var vegen og livet var endt.
 Så grovt er ei hændt i verden bekjendt.
 For sådan en gjerning er loven vel kjendt.
5. Sit offer han enda ikke lod være
 frarøvede hende alt hvad hun besad.
 Ja, klæder og penge han fra hende tager
 tilsidst over brystet en sten han har lagt.
 Med hende var endt, herfra hun var sendt
 op til det høie hvor hevnen er kjendt.